

Iz Washingtona.

PREDSEDNIK WILSON JE ZDAJ NEODVIŠEN OD SENATA IN KABINETA. — DELAL BO ČISTO PO SVOJI VOLJI. — V KRATKEM BO ŠEL PRED KONGRES IN GA NAPROSIL ZA POLNOMOČ. — SENAT ŽELO KRITIZIRA NJEGOVO STALIŠČE, TODA ON BO STAL NEOMAJEN. — NIKDO NE VE, KAJ PRAV ZAPRAV WILSON NAMERAVA. — V TOREK SE BO ODLOČILO. — DRŽAVNI TAJNIK LANSING.

Washington, D. C., 25. februarja. — Kar se tiče zunanje politike, je vse odvisno od Wilsona; samo on ima sedaj odločilo. Predsednik je zdaj neodvisen od svojega kabineta in sam more odločiti, kaj se naj zgodi v sedanji krizi.

Prvi korak, katerega bo storil, je, da bo stopil pred kongres in ga prosil za polnomoč.

Četudi se je v zadnjem času pokazalo nasprotstvo v obeh zbornicah, zlasti se v senatu, je predsednik vendar le prepričan, da je na njegovi strani ves ameriški narod.

Predsednik ostane neomajen na svojem stališču, katerega je zavzel, četudi je bil včeraj v senatu zelo kritiziran.

Četudi je gotova stvar, da bo vlada oborožila trgovske parnike, vendar se ni predsednik Wilson izdal v tem oziru nikake navedbe.

Tudi z ozirom na Avstrijo se ni še nič odločilo. To sta dva pglavljiva vprašanja.

Predsednik se vsak dan posvetuje s kabineto in z voditelji v senatu, toda nikomur ne pove, kaj pravzaprav namerava.

Pazljivo zasleduje celo situacijo in se kolikor mogoče ravna po tem. Vsaka informacija mu je dobrodošla, toda v vsem ima samostojno mnenje in se ne da uplivati od nikogar.

Včeraj se je zaznalo, da se je namenil, da gre v torek pred kongres; predno pa to stori, se bo še posvetoval s svojimi uradniki.

Da se bo v torek zgodilo nekaj odločilnega, znači tudi to, da se državni tajnik Lansing ne bo vrnil v Washington pred torkom. Sedaj se nahaja v White Sulphur Spring v West Virginiji, kjer sestavlja važno listino. V torek dopoldne se bo vrnil v Washington in bo prisostvoval kabineti seji.

Predsednik Wilson je tako zaposlen in zatopljen v sedanjo situacijo, da ni bil danes niti v cerkvi; njegova navada je namreč, da gre vsako nedeljo v cerkev.

Popoldne je imel edino razvedrilo, da se je s svojo ženo eno uro vozil po mestu z avtomobilom.

Ko pa je prišlo od sprehoda, je šel takoj v svojo sobo in delal dalje.

Nemška vlada ne bo spremenila svoje politike; to je jasno iz tega, da so nemški podmorski čolni v enem dnevu potopili sedem nevtralnih parnikov, ki so prišli iz nevtralne dežele in bili namenjeni v nevtralno pristanišče. Bili so namreč vsi nizozemski parniki.

V senatu je bila tudi debata o plačilu Columbij za panamsko ozemlje; sklenilo se je, da se takoj plača Columbij 15 milijonov dolarjev.

Ravno tako se je zahtevalo, da se plačajo zapadno indijski otoki, katere je Amerika kupila od Danske. Zahteva se, da se otoki primerno utrdijo kot straža Amerike.

Nocoj prevladuje prepričanje, da se bodo v najkrajšem času prekinile diplomatske zveze z Avstrijo in se bo ameriški poslanik odpoklical z Dunaja.

Najbrže je odločilen avstrijski odgovor na zadnjo ameriško poslanico že na potu. Skoro gotovo bo odgovor že do srede v Washingtonu.

Ako bo predsednik Wilson šel v torek pred kongres, bo to najpomembnejši dan sedanjega kongresa.

Kongres bo moral dovoliti nove dohodke, da se na polni državna zakladnica, ki se je skoro spraznila v sled oboroževanja zadnjih dni.

Z raznih bojišč.

Zapadno bojišče:

London, Anglija, 25. februarja. V zadnjih 24 urah je sovražnik neprestano izgubljal ozemlje ob Anere. Mali naši oddelki so vedno napredovali in Nemci se niso veliko branili. Zavzeli smo Serre in več drugih zelo važnih krajev proti vzhodu.

Z uspehom smo izvršili napad na sovražne postojanke pri Vierstraat, kjer smo zavzeli 500 jardov zakopov. Naši vojaki so ostali v zakopih eno uro; porušili so zakope in vjeli 55 mož. Zasedli smo tudi nemške postojanke pri Armentieres.

Pod zaščito artilerije so Nemci vdrl v naše zakope pri Ypresu, toda takoj smo jih pregnali.

Južno in severno od Somme se nadaljujejo artilerijski boji.

Pariz, Francija, 25. februarja. Sinoči so naše čete izvršile uspešne napade pri Apremont in severno od Badonviller. Na ostali fronti je bilo samo artilerijsko streljanje.

Nek naš zrakoplovec je bombardiral železniški postaji v Grano Pre in Romagne-sous-Montfaucon.

Večerno poročilo: — Naša artilerija je bila zelo aktivna pri Le Mort Homme.

Ravno tako so se vršili artilerijski boji na različnih krajih v Lotaringiji in v Vogezi.

Na ostali fronti je vladal mir.

Berlin, Nemčija, 25. februarja. Južno od Ypres in med Armentieres in Arras so Angleži po hudem artilerijskem streljanju naskočili naše postojanke; napad pa se jim je izjalovil. Naše prednje čete so naskočile sovražne postojanke zapadno od Liedien in vdrlle so daleč v sovražne vrste. Pripeljale so s seboj mnogo jetnikov in so porušile utrdbe.

Ob Sommi je igrala glavno vlogo artilerija, zlasti med Sailly in Bouchavesnes.

Vzhodno od St. Mihiel so bili francoski napadi brezuspešni. Naši napadi ob Mozeli so imeli ta uspeh, da smo vjeli 12 mož.

V petek ponoči smo pri Saaralben izstrelili en sovražni zrakoplov, ki je gorel padel na zemljo.

Boji z Rusi.

Petrograd, Rusija, 5. februarja. V okraju Semenki-Leščeniati, južno od Višnevoke je jezera so Nemci poslali proti nam val strupenih plinov; ko je dosegel našo bojno črto, se je veter obrnil in ga je gural proti nemškim postojankam.

Jugozapadno od Baranoviči smo izstrelili en sovražni zrakoplov, ki je padel na zemljo za nemško bojno črto.

Rumunska fronta:

Vrše se boji manjše važnosti.

Kavkaška fronta:

Pri Petra Kale je turška stotinja naskočila naše prve vrste; napad ni uspel.

Berlin, Nemčija, 25. februarja. Ruski napad v Tartarskem prelazu v Gozdnih Karpatih je bil brez uspeha.

Rumunsko in macedonsko bojišče: — Položaj je neizpremenjen.

Laško bojišče:

Rim, Italija, 25. februarja. — Artilerija je bila zelo aktivna v dolini reke Astios in Travignello, posebej pa se pri Gorici. Avstriji so poskušali nas napasti pri Mosoj, na planoti Asiage in v dolini Pontebana, pa vse napade smo odbili.

Vreme je bilo zelo prikladno za zrakoplove. Naši zrakoploveci so pogurali v beg sovražne zrakoplove.

Boji v Mesopotamiji:

London, Anglija, 25. februarja. Južni del turških postojank pri Sannaiyat, katerega smo zavzeli pretekli četrtek, je dolg 450 jardov, globok pa 100 jardov. Turki so izvršili protinapade, pa smo vse odbili.

V četrtek popoldne smo navedli naskočili turške postojanke prve in druge vrste in smo dosegli popoln uspeh. Osvobodili smo zakopov in dolžini 900 jardov.

Izstrelili smo dva turška zrakoplova.

Grki.

Vsa grška armada se nahaja na otoku Peloponezu. — Grki so izpolnili vse zahteve zaveznikov.

Atene, Grško, 24. februarja. — Te dni se je preselila vsa grška armada na Peloponez. S tem je grška vlada zadostila vsem zavezniškim zahtevam.

Grški generalni štab poroča, da je dospelo do 19. februarja na Peloponez: 15,800 mož, 4200 konj, 313 topov, 155 strojnih pušk, 333 tisoč artilerijskih izstrelkov in 133 milijonov patron.

V Epiru je ostalo še nekaj starih topov. Kakorhitro bodo zavezniški zapovedali, da morajo tudi te odpeljati na Peloponez, jih bodo odpeljali.

Zgoraj omenjeno statistiko so izdelale zavezniške oblasti.

London, Anglija, 25. februarja. Sem je dospelo poročilo, da se je začelo 8000 vojakov, katere so bili Nemci vjeli v Kavali ter jih prepeljali v Goerlitz, puntati. Grki so zelo ogorčeni, ker jih Nemci nečejo poslati v domovino.

Zaenkrat se še ne ve, kaj bo ukrenila nemška vlada. Na proste jih najbrže ne bo izpustila, ampak jih bo pridržala ter jim bo dala večje koncesije kot jih daja drugim jetnikom.

"Minas".

Nemški podmorski čoln je potopil italijanski transportni parnik, s katerim se je vozilo 1000 vojakov.

Berlin, Nemčija, 23. februarja. Mornariški admiralni štab je danes naznanil, da se je potopil italijanski transportni parnik "Minas", na katerem se je nahajalo 1000 italijanskih vojakov. Baje sta se rešila samo dva vojaka, vsi drugi so pa vtonili.

Uradno poročilo se glasi: Nek nemški podmorski čoln je potopil dne 17. februarja v Sredozemskem morju transportni parnik "Minas". Parnik je imel na krovu 1000 vojakov ter veliko množino municije. Parnik je bil namnjen v Solun.

S parnika sta se rešila samo dva moža.

O potopu tega parnika je bilo že poročano, toda o podrobnosti se je šele zdaj doznalo.

Parnik je bil potopljen 16. februarja. Zgrajen je bil leta 1891 ni je imel skoraj 3000 ton depicementa.

Ustaja na Kubi.

Havana, Kuba, 25. februarja. — Uradno se poroča, da so vladne čete zavzele Camaguey in da so uporne čete na begu.

Iz provincije Santa Clara poročajo, da so bili ustaši pri Lomad Grillo premagani pod poveljstvom Gerardo Machado in Sanchez del Portal. Boj ni trajal niti eno uro; uporniki so izgubili 15 mrtvih, ranjenih pa je bilo 113, med njimi tudi del Portal. On je bil prej kandidat za guvernerja v provinci Santa Clara.

Polkovnik Betancourt s tisoč možmi se nahaja na pohodu v Santiagu.

Hollweg konferira z nevtralnimi poslaniki.

London, Anglija, 25. februarja. Nemški kancler Bethmann-Hollweg je včeraj povabil k konferenci vse nevtralne poslanike. — Pri konferenci je bil navzoč tudi nemški zunanji minister Zimmermann.

Kitajski na mirovnem pogajanju.

Peking, Kitajsko, 25. februarja. Kitajski poslanik v Nemčiji, dr. Yen Hut Ching, je poslal brzojav kitajskemu zunanjemu ministru, dr. Wu Ting-Fang, in mu sporočil, da Nemčija ne bo spremenila svojega bojevanja s podmorskimi čolni; hoče pa varovati kitajsko lastnino in življenje kitajskih podanikov ter upa, da Kitajka ne bo prekinila diplomatskih zvez z Nemčijo, ki želi, da bi bil kitajski vladni delež pri mirovnih pogajanjih.

Iz delavskega sveta.

Nekatere tovarne so bile prisiljene zvišati svojim delavcem plačo. Uspeh tiskarjev.

Waco, Tex., 25. februarja. — Na zahtevo mestne komisije so zvišali gospodarji kočijazem plačo za 25 centov na dan.

Seattle, Wash., 25. februarja. — Nekaterim tukajšnjim tiskarjem je bila zvišana plača za 25 centov na dan. Vse to se je dosegla potom agitacije, ki jo je uvedel Printing Trades Council. Delodajalci so se podpisali pogodbe.

Noank, Conn., 25. februarja. — Ladjedelnica Palmer je pod krivo pretvezo importirala veliko stavkoveze. Ko so stavkovaži izprevideali, da so bili izpeljani na led, so popolnoma razbili hotel, v katerem so stanovali.

Harrisburg, Pa., 25. februarja. Državni departement je določil, da so strojevodje in antracitnih premogovih opravičeni do osemurnega delavnika.

Boston, Mas., 25. februarja. — Po enoletni stavki so se steklarji pobotali z gospodarji. Dobili so zvišanje plač in boljše delavske pogoje.

Masontown, Pa., 25. februarja. Tukajšnji mizarji so se organizirali ter pristopili k uniji.

Podmorski čolni.

Pariz, Francija, 25. februarja. Vojni urad naznanja: Potopljen je bil angleški parnik "Dorothy", 3806 ton.

London, Anglija, 25. februarja. Lloydova parobrodna agencija poroča, da je bila potopljena angleška ladja "Izer", 2160 ton. Potopljen je bil tudi angleški parnik "Falcon", 2234 ton.

Amsterdam, Nizozemsko, 25. februarja. — Podmorski čolni, ki so se vrnili v pristanišče, poročajo, da so potopili 11 parnikov, dve jadralnici in osem ribiških ladij.

Havre, Francija, 25. februarja. Brazilski parnika "Taquary" in "Tibagy" sta danes prišla tu sem iz St. Vincent.

Nemčija in Brazilija.

Rio de Janeiro, Brazilija, 25. februarja. Nemška vlada je odgovorila na brazilsko spomenico, da ne bo opustila blokade. V sled vojnih razmer morajo trpeti tudi nevtralne države. Brazilska vlada pa bo takoj prekinila diplomatske zveze z Nemčijo, kakor hitro bo potopljen en brazilski parnik.

Edvin Gould ponesrečil.

Brinswick, Ga., 25. februarja. — 22 leti stari Edvin Gould, sin newyorskkega milijonarja se je včeraj smrtno ponesrečil. — Bil je s svojim prijateljem na lovu. Vstrelil je žival; ker pa se ni bila mrtva, je pograbil puško za cev in je hotel končati žival s kopitom; pri tem se je puška sprožila in strel mu je šel v trebuh. V desetih minutah je bil mrtav.

Japonska municija v Mehiki.

Mexico City, Mehika, 25. febr. Mehška vlada je kupila na Japonškem stroj za izdelovanje patron. Pripeljali so ga na parniku "Kot-chiro Maru" in ga spremlja 200 strojnikov.

Mehška vlada meni, da bo sedaj, kar se tiče municije, neodvisna od Združenih držav. Mehška vlada bo tudi kmalu kupila stroj za izdelovanje municije za topove.

Pojasnilo.

Po pismih, ki nam prihajajo dan za dnem od rojakov, posnemamo, da vlada med njimi splošno saniranje, na kak način bi bilo mogoče si preskrbeti in zagotoviti avstrijske krono, namreč sedaj, dokler jim je cena še nizka, in predno se povsjejo zopet do stare veljave.

Lahko rečemo, da je ni slovenske naselbine v Ameriki, kjer bi se začelo ne razpravljalo o tem važnem vprašanju.

Več pojamil v tej zadevi daje mo na zahtevo.

TVRDKA FRANK SAKNER,
25 Cortlandt St., New York, N. Y.

Protidraginjske demonstracije.

NA MADISON SQUARE V NEW YORKU SO SE VRŠILE VELIKE PROTIDRAGINJSKE DEMONSTRACIJE. — DEMONSTRANTI SO NOSILI NA DROGIH PLOŠČE Z JAKO ZNAČILNIMI NAPISI. — IZJAVA GOVERNERJA WHITMANA. — VLADA MORA DATI DENAR ZA NASIČENJE LAČNIH. — NIKDO NE SME TRPETI LAKOTE. — DEMONSTRACIJE PRED HOTELOM WALDORF ASTORIA.

V soboto popoldne se je zbralo na Union Square in Madison Square silno veliko ljudi, ki so protestirali proti draginji. Demonstrantje so nosili plošče, na katerih so bili sledeči napisi:

— Odprite skladišča! Mi potrebujemo hrane za svoje otroke!

— Špekulantje, pazite! Naša potrpežljivost bo kmalo izčrpana!

— Stric Sam! Zakaj rediš morilec? Ali bi ne bilo boljše, če bi redil svoje lastne otroke?

Nekatere ženske so nosile drogeve, na katerih je bil nataknen krompir in čebula — znamenje, da so živla tako visoko, da jih navadno ljudstvo ne more doseči.

Kot guvernerja sta nastopila Jacob Panken in Šiplakov. Panken je rekel, da mora dati vlada denar za nasičenje lačnih. Ako zahtevajo otroci mleka in kruha, ga morajo dobiti.

Pred najelegantnejšim newyorskim hotelom Waldorf Astoria se je bilo zbralo zvečer na tisoče žena in otrok. Pred hotelom, v katerem se zbirajo samo milijonarji, so zahtevale ženske — kruha...

Policija je stopila v akcijo in par žensk aretirala, par pa pretepla.

Ženske so vstavljale avtomobile in kričale šoferjem: — Vi se vozite v avtomobilu, naši otroci pa morajo stradati. Mi hočemo kruha! Mi hočemo kruha za naše otroke!

Ko so navalili policaji nanje, so začele kričati: — Nikar nas ne motite! Mi hočemo kruha za naše otroke! Mi smo lačne! Dajte nam kruha! Mi se nočemo boriti s policijo!

Charles Whitman, guverner države New York, je rekel, naj uradniki mesta New York prevzamejo prodajo živil ter naj živila razdele sorazmerno med prebivalstvo.

Tudi v Philadelphiji, Bostonu in drugih mestih so se vršile protidraginjske demonstracije.

Te dni bo odpotoval v Washington poseben odbor, ki bo zahteval od poslancev, da naj delujejo z vsemi silami za znižanje cen.

Železniška nesreča.

Philadelphia, Pa., 25. februarja. Pri železniški nesreči Pennsylvania železnice pri Bristol, Pa., so štiri osebe izgubile življenje, in dicer strojevodja in 3 konjski gobjači, ki so spremljali polnokrvne konje iz Center Hall v Williamsport, Pa. Sedem konj je bilo ubitih. Deset voz je skočilo s tira; vozovi so pričeli goreti. Nesreča se je pripetila ob pol treh zjutraj.

Žito zgorelo.

Louisville, Ky., 25. februarja. Skladišča za žito Kentucky Public Elevator Co. so danes zgorele. Škode je nad 10 milijonov dolarjev.

Zgorelo je pol milijona bušjev pšenice, koruze, rži in ovsa, ter 50 polnih železniških voz Illinois Central železnice.

"Centurion".

Washington, D. C., 25. febr. — Danes je prišlo v zunanji urad poročilo, da je bil parnik "Centurion" posvarjen, predno je bil potopljen.

Na parniku sta se nahajala tudi dva Amerikana, ki sta se pa rešila. Zaradi tega parnika se polotaj ni postril.

Pošiljatelj denarja.

Denar se še vedno lahko pošilja v staro domovino, dokler ne bo vojna napovedana, toda sprejemajo ga le pod pogojem, da se v sled vojne v Evropi mogoče izplača s zamudo, ali pa povrne.

Priporočamo pa pošiljati po brezličnem brzojavu, ker take pošiljave ne morejo vstaviti.

Parniki namreč le poredko vzamejo avstrijsko in nemško pošto, lahko se pa tudi zgodi, da bodo ves promet popolnoma vstavili.

Po brezličnem brzojavu se zamore poslati le okroge snete po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bode naj prevel ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pitali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ko se veljava denarja večkrat izpremenil, bomo od sedaj naprej do preklica, ako se bode cena kronam zvišala, medtem ko je denar na potu do nas, istega zadržali, ter s pošiljateljem stopili pismene v dogovor.

Denar po zvišanem cenil bomo le tedaj odposlali takoj naprej, ako bo pošiljatelj izrecno zahteval, da naj se denar odpošlje tudi v slučaju, ako se cena kronam zviša.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezličnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakazilci "pošlje naj se brzojavno".

CENE:
K: 10.00..... 1.40 K: 150.00..... 18.75
K: 20.00..... 2.65 K: 200.00..... 26.00
K: 30.00..... 3.90 K: 300.00..... 37.50
K: 40.00..... 5.15 K: 400.00..... 50.00
K: 50.00..... 6.40 K: 500.00..... 62.50
K: 60.00..... 7.65 K: 600.00..... 75.00
K: 70.00..... 8.90 K: 700.00..... 87.50
K: 80.00..... 10.15 K: 800.00..... 100.00
K: 90.00..... 11.40 K: 900.00..... 112.50
K: 100.00..... 12.60 K: 1000.00..... 125.00

DELOVANJE NEMŠKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

Izza prvega februarja so potopili nemški podmorski čolni 171 parnikov.

Vsega skupaj je bilo potopljenih 419,650 ton.

Včeraj so bili potopljeni sledeči parniki:

"Dorothy", angleški, ton: 3,806
"Iser", angleški, 2,160
"Falcon", angleški, 2,243

Včeraj je bilo potopljenih 8,209

Prej je bilo potopljenih 411,441

Skupaj izza 1. februarja 419,650

Potopljeni parniki so bili:

2 ameriška, 48 nevtralnih, 104 angleških, 17 drugih bojujočih se držav.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, president;
LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhat-
tan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko
in Canada \$3.50
Za pol leta 2.00
Za četrt leta 1.00
Za celo leto za mesto New York 5.00
Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za inozemstvo za celo leto 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
venemski nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priročujejo.

Denar naj se blagovito pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje biva-
lišče naznači, da hitreje najdemo
naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite in
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Telefon: 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
OF NEWSPAPERS
FOR THE IMPROVEMENT OF THE PRESS

V dvojni luči.

Nekateri naši ljudje so sila ču-
ni. O stvarih, katerih ne ljubijo,
si ne pustijo ničesar povedati.
Noben dokaz jim ni dovolj ja-
sen, vsaka, še tako jasna očit-
nost, se jim zdi nevrjetna.

Za stvari, s katerimi simpatizir-
ajo, pa ne potrebujejo nikakih
dokazov.

Ako naprimer berejo uradno
poročilo, bodisi dunajsko, bodisi
berlinsko, da so izgubili Avstrijo
na soški fronti tisoč mož, never-
no odkimujejo z glavo, češ, poma-
ta je, pomota, ali pa: — Mogoče
jih ni bilo tisoč. — Mogoče jih je
bilo samo sto ali pa še manj.

Če pa slučajno slišijo iz tretjih,
četrtih ali petih ust, da so izgu-
bili Italijani kako postojanko, ta
koj z vsemi desetimi prišedže na
vrjetnost poročila, dasiravno o tem
dogodku ne poroča noben časopis
in noben časnikarski poročevalec.

Mislijo, da s tako nevrjetnostjo
izkazujejo svoji domovini ljube-
zen; mislijo, da jo poveljujejo, če
pravijo, da ni v njih slabih raz-
mer, da ni v njih stradanja in po-
manjkanja.

To ni ljubezen, pač pa enostran-
stvo in nevednost. S takimi stvar-
mi smešijo same sebe.

Pred kratkim se je zopet pripel-
til zelo zanimiv slučaj.

Nek ameriški državljani je pri-
šel v stari kraj pred začetkom voj-
ne in je bil ob čarstvu vojne dve
leti na Slovenskem. Videl in si-
šal je marsikaj. Videl je stvari,
o katerih se nam niti ne sanja.

Vrnil se je v Ameriko in začel
pisati v naš list svoje spomine. —
Tako je se pojavilo nekaj roja-
kov, ki so spis označili kot laž in
so v tem tako uverjeni, da jih ni
mogoče prepričati.

Mi vrtamo rojaku Drašlerju,
in to iz čisto enostavnega vzroka:
Slovensko časopisje, ki pa zdaj le
poročila prihaja v Ameriko, sme
poročati samo o dobrih stvareh.
Pisma, ki pišejo Slovenci v Ame-
riko, ne smejo vsebovati resnice.

Patent, kakšno bi se konfisciralo
misli in pamet, pa tudi v Avstriji
še ni iznajden.

Tako se je zgodilo, da smo izve-
dali od rojaka Drašlerja tisto, če-
sar nam niso očitavala niti pisma
niti časopisi.

V pisnih smo brali samo dobre
stvari, v časopisih istotako. Pri-
šel je Mr. Drašler in nam je vsaj
površno pokazal tudi drugo, slabo
stran.

Zdaj vsaj vemo pri čemer smo,
in smo Mr. Drašlerju iz srca hla-
težni.

Zavezniki bodo še pred mesecem
junijem odpoklicali svojo ekipe-
dijo z Balkana. Še na morju en
tak popolen flasek kot so bila So-
lun in Dardanele, pa lahko na-
pravijo križ čez svojo zmago.

V New Yorku bo zaprlo nad
5000 groceriev svoj trgovine. —
Najbrže ne bodo stregli tega iz
simpatije do lačnih, pač pa vsled
bojazni, da bi jim reveži in stra-
dajoči ne razbili trgovin.

Irski mučenik Roger Casement
je zapustil samo \$775. To kaže,
da je bil eden onih redkih, ki jim
ni ljubezen do domovine dobiča-
nosna trgovina.

Dopisi.

New Castle, Pa. — Predpust je
minul; mi se pa kisto držimo in
krokodilove solze pretakamo, ba-
je za neko slovensko evetko, ka-
tero nam je nek tuj orel odnesel.
Tukaj nismo imeli nobene veselice,
pač pa v naši sosednji nase-
lini Farrell, kamor smo tudi mi
bili povabljeni. Rečem vam, to je
bilo veselje! Ljudstva je bilo, da
se je kar trlo in "šanda" tresla;
bila je vsa z venici prepletena. To-
da ljudstvo se ni bilo zadovoljno,
hotelo je imeti tudi na prsih pri-
pette šopke ter je potrgulo še ne-
vestin in tovariščin šopek. Mi pa
kot spoznavaleci takih razmer,
smo seveda šopke kar s seboj pri-
nesli, ker tukaj zmirom rože evet-
tijo, čeravno je bila sibirska zi-
ma. V sosednji nasebini so baje
vse pomrle. Tudi miža je bila bo-
gato obložena, da se jo kar krivi-
la ob raznimi dragocenimi jedi-
li. Najbolj so nam tekline kranj-
ske klobase pri znanem rojaku T.
Klet je bila polna pijače, katera
se je pa knalu posušila. Samo
dobro je bilo, da je padel dež, pa
čeravno nam je tuj orel odnesel
golobčice, jih imamo še vseeno
dosti. Katerega vseli, naj le pri-
de, seveda brez bakšiša je ne do-
bi. Tega mora vsak dati, če ne,
mu pa pristrižemo peruti. Vsake-
ga seveda prečenimo; nekateri
mora dati več, drugi manj. — De-
lavške razmere so še precej do-
bre, samo draginja je velika. Do-
zdaj je bilo vse po \$5, zanprej bo
pa po \$10. S pozdravom! — Fr.
Germek, Karel Hrastnik, Fr. Li-
kovič.

Leadville, Colo. — Mesto lež-
11,000 čevljev nad morskno glad-
ino, toda zima je izvanredno mi-
la; snega je prav malo in celo
anogno manj kot pa 4 do 5 tisoč
čevljev nižje. Tukaj so rudotopi-
nice; mnogo pa je zlatih in dru-
gih rudnikov. Zasluzek je deloma
dober. Tudi delo se dobi. Slove-
ci imajo svoje cerkev in več pod-
pornih društev. V zadnjem času
so se tudi pričeli gibati, da si na-
pravijo svoje slovensko pokopa-
lišče. Prav je, da slovenski narod
na smrti skupaj počiva v novi
domovinski zemlji. Raztreseni
smo po širni Ameriki; pokopani
po naši rojaki po raznih pokopa-
liščih in ne vemo za njihove gre-
be. Tudi v naši domovini zdaj ni
so razmere boljše. Bog zna, kod
se naši rojaki srtino spanje. O-
dobrujem korak naših rojakov
v Leadville, da si nameravajo na-
praviti svoje pokopališče; s tem
ne postavijo spomenika samo u-
mrlim našim rojakom, ampak bo
pričelo tudi, da se pred davnim
časom tukaj stanovali Slovenci.
Primeroma bi bilo, da bi se na tem
najvišjem mestu postavil spome-
nik vsem našim na raznih boji-
šnih padlim vojakom. To bi pri-
šlo, da so tukaj živeli Slovenci
ljubili svojo slovensko domovi-
no. — P.

Castle Gate, Utah. — Mesto za-
služi to ime. Leži ob železniški
progi Denver & Rio Grande, ki je
svetovno znana, ker se vije med
gorami po pokrajini, katero ina-
čuje ameriško Švicco. Mesto se
nahaja v ozki soteski. Dela se v
premogokopih, ki pa v zadnjem
času bolj slabo obratujejo. Zato
je šlo več naših rojakov s trebu-
hom za kruhom, ostalo je le šes-
tina družin in kakih 10 sameev. — P.

Sunnyside, Utah. — Nekdaj
precej velika slovenska naselbina
se je v zadnjem času precej skr-
čila. Vzrok je bil ta, ker se je bolj
slabo delalo. Zdaj pa se dela vsak
dan, celo v nedeljo. Mnogo ljudi
mora stanovati v začasnih platne-
nih kočah, ker so vse hiše v me-
stu prenapolnjene. Kople se pre-
mog in kuha koks. Zvečer je kras-
en pogled na koksove peči, iz ka-
terih se svita ogenj, ki razsvet-
ljuje visoke govske pečine. Tu o-
koli je mnogo divjačine, divjih
levov, volkov, mačk itd. — P.

Neslen, Utah. — Premogarska
naselbina je še precej mlada. Pre-
mog je visok 8 čevljev. Mosteče
obstoji iz več kompanijskih lese-
nih hiš, večjega hotela in proda-
jalnice. Kar se gostiln tije, jih ni,
ker so opojne pijače prepoveda-
ne. Le kak posameznik si naroči
kakšno pijačo. Naših rojakov je ka-
kih dvajset z otroci vred. Druga-
če pa so Lah, Japonci itd. Dela
se vsak dan in tudi delo se lahko
dobi; toda težko je dobiti stano-
vanje in hrano pri domačih lju-
dih, ker so tu samo tri slovenske
družine, ki stanujejo v malih hi-
šah; nekaj samskih rojakov je pa
pečlarjev. — P.

Društvene vesti.

Brooklyn, N. Y. — Brooklyn-
sko cerkveno pevsko društvo
"Danica" je sklenilo, da bo de-
limo svojo prvo vstanovno vese-
liec dne 8. aprila, t. j. na veliko-
nočno nedeljo ob štirih popoldne
v slovaški cerkveni dvorani na
Greenpoint, 21 Nassau Ave. Pri-
redila se bo šaljiva igra "Mož
uniforme", ki vsebuje jako ve-
liko zdravega humora in smo pre-
pričani, da se bode dopadla vsem.
ki se jo bodo vdeležili. — Pevsko
društvo "Danica" se jako lepo
razvija in po tako kratkem času
obstanka že redno samo oskrbuje
vse cerkveno petje pri slovenski
službi božji v cerkvi Žalostne Ma-
tere Božje na Harrison Place. — K.

Starokrajsko časopisje.

Iz naslednjega rojaki lahko raz-
vidijo, da je vse avstrijsko časo-
pisje pod vladno kontrolo in da
mora, hočeš, nočeš, pisati kot je
vladi prav.

Ljubljanski "Slovenec" je pri-
občil konec decembra članek:
"Cesar Karel." Iz njega odneva-
ta prikrita ogorčenost in odkrita
petoliznost.

Članek se glasi:
CESAR KAREL.

Mir je naznanil svojim narodom
cesar Karel, ko je stopil na
presto svojih dedov: "Storiti ho-
čem vse, da v najkrajšem času pre-
ženem grozote in žrtve vojne in
znova pridobim Mojim narodom
težko pogrešane blagodati miru,
kakor hitro bo dovolila čast naše-
ga orožja, življenjski pogoji Mo-
jih držav in njihovih zvestih zave-
znikov ter naših sovražnikov."

Hotel je s tem reči, da bo storil
vse, da odvrne od svojih narodov
nadajne prelivanje krvi. Besede
cesarja Karla so postale živo de-
jstvo. Avstrija in z njo zveste dru-
žene države so svojim nasprotni-
kom ponudile mir na način, da bi
naši nasprotniki morali biti skraj-
no zakrknjeni, ako bi odbili take
spravo. Avstrija in z njo združe-
ne države hočejo v miru živeti s
svojimi sosedi, cilj njihovega boja
je bila le obramba stare dedšine
četov, ne pohlep po tujih zemljih.
Trdne garancije za trdni bodoči
mir morajo pozdravljati ravno-
tako nasprotniki, kot mi. Izklju-
či naj se enkrat za vselej možnost,
da bi temne sile skrivoma podro-
vale blagostanje evropskih nara-
dov.

Roke nasprotnikom niso ponu-
dile premaganci. "Ne dvomimo
več o naši končni zmagi", pravi
cesar Karel v svojem oklicu arma-
di in mornarici. V tem tisti globo-
ka etična vrednost naše izjave.
Naše čete so porazile Rumunijo, o
kateri so mislili nasprotniki, da
bo odločila vojna proti nam, zma-
govito prodirajo dalje. Sarraiova
ura je bila, ruska sila si razbija
glavo ob Karpatih, ob ostalih čr-
tah stoje naše čete vsak čas pri-
pravljene za maščevalni pohod.
Iz naše ponudbe nasprotnikom ne
zveni slabost, ampak moška samo-
zavest. Tako more govoriti samo
država, ki se zaveda, da je na nje-
ni strani pravica.

In res: vsi njeni narodi žele mi-
ru, a samo častnega mira, Avstrijo
hočemo tako kot je bila, zanjo so
se borili in umirali naši sinovi in
njenih kri ne sme biti zamažan. Tri
leta skoro traja vojna, mir zato
ne sme biti samo za par mesecev,
ampak narodom Avstrije je treba
zagotoviti nemoten gospodarki raz-
voj. Beseda o "uničenju Avstrije"
mora izginiti enkrat za vselej iz
koncepta naših nasprotnikov. Po-
zdravljamo hitro izvršene obljube
cesarja Karla, a zavedamo se tu-
di, da ne bo njegova krivda in ne
krivda naše države, ako se na-
sprotnik ne bo mogel postaviti na
tako visoko stališče pleniljubnosti,
kot so se postavili mlemeniti mo-
žje, ki so stavili priobčeno mirov-
no izjavo centralnih sil.

Naš slovenski narod je mirolju-
ben. To je vsikdar izpričal, valkdar
je pa tudi izpričal, da postavi svo-
jeja moža, ako ga sovražnik izvo-
ve. Tekom dve in polletne vojne
so sovrazi Avstrije spoznali slo-
vensko moč. In te žaljave pesti
hrepene po svojem plugu, a samo
tedaj, ako imajo jamstvo, da osta-
ne naša domovina nerazdeljena,
zvesta hčerka Avstrije; udušen

mora biti pohlep sovražnikov Av-
strije po našem morju, po naši
solnčni Goriski. Sovražniki Av-
strije bi hoteli deliti slovenski in
hrvatski narod, da bi oslabili Av-
strijo na jugu. Narodnostni prin-
cip, katerega so tako radi izobeša-
li naši nasprotniki za svojo rekla-
mo, veže ves naš narod z Avstrijo.
Ako bi naši nasprotniki hoteli pra-
vično izvajati ta "narodnostni
princip", vrtniti bi nam morali
naše beneške Slovence. Debet naš
je na njihovi strani.

Mirno čakamo, kaj se zgodi. V
vsakem slučaju bomo zvesto vršili
svojo dolžnost napram državi in
habsburskemu prestolu. Cesar Ka-
rel, oboževanec (?) našega nara-
da, je znanilec samo pravičnega
mira. Naš narod bo šel mirno k
svojemu kulturnemu delu šele ta-
krat, kadar bo On vtaknil meč v
nožnico.

V viharnem času zasledam ča-
stliljivi prestol Mojih prednikov,
katerega Mi zapuščajo Moj presve-
ti stric v nezmanjšanem sijaju.
Vem, da sem eno z Mojimi narodi
v neupogljivem sklepu, v oboje-
bo, dokler ni dosežen mir, ki za-
varuje obstoj Moje monarhije in
zajemljive temelje za njen ne-
moteni razvoj". Je rekel cesar Ka-
rel v svojem manifestu avstrijs-
kim narodom. Te besede so dovolj
na garancijo tudi našemu narodu.
Z nerazdružljivo Avstrijo stojimo
vsi za cesarjem Karlom kot en
mož, pripravljani njej v miru po-
svetiti vse svoje moči, kakor, ako
bo treba, tudi v nadaljnjem pra-
vičnem boju.

Na svatbo.

Krenili smo proti sovražniku, in
zavest, da gremo v boj, nas je pre-
šinila z novimi močmi in novim
ogumom. Pozabljeni je bilo tr-
djenje prejšnjega dne, šilili smo se,
kakor bi šli na svatbo.

Bilo je jasno nedeljsko jutro, in
prvi solnčni žarki so se razlivali
čez hribe. Imeli smo povelje, so-
vražniku zapreti dolino; naša stot-
nija se je vzpela na levo v breg,
lunge na desno. Naš oddelek, na
čelu mu poročnik Fiala in prapor-
ček Vedence, je moral iti kot prvi,
da poišče sovražnika. Bili smo
dobro volje in se šalili.

Ko smo dogmali sovražnika, smo
se razprostrli v vojno črto. Komaj
smo to izvedli, že nas je obsul o-
genj od vseh strani. Razdalja med
nami in Rusi je znašala 30 kora-
kov. Po zraku je vršalo in buča-
lo, granate in šrapneli so lomili
breveša, krogle iz pušk so živča-
le in padale na gosto kakor toča.
Vnel se je boj na življenje in
smrt.

Stal sem za nekim drevesom, ki
je bilo kakor ustvarjeno za boj;
bilo je nekoliko upognjeno, da sem
se lahko udobno naslonil nanj,
zgoraj pa je imelo ob strani mo-
čnejši vej, med katerimi sem položil
puško in streljal! Poročnik Fiala
mi je podajal patrone, da je šlo še
hitreje. Rusi so menili, da imamo
na drevesu strojno puško, zato so
zaperili semkaj posebno hud o-
genj ter se začeli v gručah vsipati
proti nam.

Naenkrat začujem levo od me-
ne bolesten krik. Hotel sem iti na
pomoč in skočil izza drevesa. Si-
šal sem še, ko mi je poročnik za-
klical: "Ostani tukaj!" A bilo je
prepozno. Ne vem, kako se je zgo-
dilo: šiljal sem samo strel in se
zgrudil; nato sem skočil pokone,
in se ozrl po poročniku — ni ga
bilo več. Kaj je bilo potem, ne
vem. Zavedel sem se šele, ko me je
našel eden mojih mož in začel is-
kati, kje sem ranjen. Imel sem te-
ško rano v trebuhu, ki sem jo pa
hvala Bogu, prebolel.

Mojo srčno kri škropite.

Spisal Simon Gregorčič.

Mojo srčno kri škropite
Po planinskih solnčnih tleh.
Kakor seme jo vrzite
Po dolehn in po bregih.

Pomlad iz krvi rodila
Cvetke tisočere do.
Ter prijazno mi gojila
Svoje nežne hčere bo.

Deve zorne, dečki zali
Brali bodo rože te,
V kite bodo jih spravljali,
Devali jih na srca.

In srca jim bo ogrela,
Ovčetje vraslo iz krvi,
Da za rod in dom plantelo
Boče jim do konca dni.

Od vsapovsod.

Prijet vohun.

Frederick Kaiser, kateri je bil
aretiran v Nogales, Ariz., na ob-
dolžbo, da je prestopil postavlo gle-
de brambe dežele, je bil izpuščen
na svobodo proti položitvi \$2000
varščine. Kaiser je bil baje svoj
čas nemški podkonzul v Manzanillo
in Colima v Mehiki.

Kakor izjavljajo zvezni agen-
tje, se je spoprijaznil s častniki na
meji, z namenom, da bi dobil od
njih informacije o obojstranji zvez-
nih čet.

Vlada je ustavila tožbo proti L.
Loosu, Karlu Kisselbachu in Wil-
liam Barnettu, ki so bili obdolže-
ni, da so prekršili postavlo o nev-
tralnosti.

Do zadnjega moža.

Turčija je odločena, boriti se do
zadnjega moža, da obdrži Cari-
grad, kakor je izjavil Talaat Bej.
Novi veliki vezir, v svoji razlagi
glede politike novega ministrstva,
dalje je poudarjal, da je tekem
sedanjega gigantskega bojevanja
nemogoče izvršiti notranje reforme,
ker je treba posvetiti vso ener-
gijo položaju, katerega je vstvari-
la vojna.

Vihar na jugu.

Atlanta, Ga., 23. februarja. —
Danes so razsajali hudi tornadi po
državah Alabama, Georgia in Mis-
sissippi; ubitih je 13 in več kot
sto ranjenih.

Draga šola.

Z 2263 proti 392 glasom je bilo
sklenjeno, izdati bondov v zne-
sku pol milijona za gradnjo nek-
šole v Dubuque, Ia.

Kako se tolači Anglija.

Nemčijo stane vojna doslej 60
milijard mark, tako pravi brzo-
javka, ki jo je poslal semkaj Reu-
terjev poročevalec; vest je doznal
baje iz Berlina.

Parniki z municijo.

Včeraj je odplopo iz newyorsk-
ga pristanišča 7 parnikov, ki vo-
zijo municijo za zaveznike. Na svo-
jem potu bodo morali iti skozi voj-
no zono, ako jih ne zalotijo nem-
ški podmorski čolni.

Konferenca za obrambo dežele.

Danes popoldne se bo vršila kon-
ferenca med pomožnim mornari-
skim tajnikom Franklin D. Roo-
seveltom in admiralom N. R. U-
sherjem.

Konferiral se bo o obrambi o-
brežja s pomočjo motornih čolnov.

Listnica uredništva.

Naročnica, Milwaukee, Wis. —
Ako so Vaši otroci tukaj rojeni,
so ameriški državljani, četudi oče
ni bil državljan. Nikdar jim ni
treba prositi za državljanstvo. V
državni službi ne bi delali razlike
med Vašimi otroci in drugimi, ka-
terih rodovina je že stoletja nase-
ljena v Ameriki.

12-letni naročnik, Pittsburgh,
Pa. — Ako ste vzeli prvi držav-
ljanski papir l. 1911, je prvi pa-
pir še veljaven. Ako ste bili v
stari domovini, pa niste imeli na-
mene ostati tam, potem je še tudi
veljaven, kakor bi bili ves čas v
Ameriki. Ako pa ste šli v Evropo
z namenom, da tam ostanete, po-
tem morate iskati drug papir. Pre-
d sodnikom boste morali pod
prisego podati izjavo, da niste
imeli namena ostati v domovini,
potrditi bi morate tudi priče in
Vaš papir bo veljaven.

Naročnik, Collinwood, Ohio. —
Po vojni bo sicer avstrijski de-
nar poskočil v veljavi, toda tra-
ljalo bo dolgo, da bo imel isto ve-
ljavo kot pred vojno.

Edovodnej, Baltic, Mich. —
Smo v prvi vrsti Slovenci. Slo-
vence smo narod, kakor vsak
drug narod. Po vojni lahko spa-
damo pod Nemčijo, ali Italijo, ali
Veliko Srbijo. Ne vemo še, kam
nas bodo potisnili. Kaj mislite,
kaj bomo rekli, da smo, ako nas
bo kdo vprašal? Ali bodele rekli
da ste Nemec, Italjan, ali Srb?
Gotovo bo vsak rekel, da je Slo-
venec, pa tudi ne bo rekel, da je
Avstrijec, ker je imel nekdanj
čas, da je smel živeti pol vladno
avstrijskih cesarjev. Poljaki, ki
žive v Nemčiji, ne pravijo, da so
Nemci, tudi Poljaki na Ruskem
ne pravijo, da so Rusi, tudi Srbi
pod turško vladno niso nikdar re-
li, da so Turki. Zakaj bi potem
samo Slovenci govorili, da so Av-
strijci?

T. O. Gowanda, N. Y. — Na-
slov "Prosveta" je: 2657 South
Lewndale Ave., Chicago, Ill.

Zopet se dobro počuti.

Ubogo bolno ljudstvo na potu do boljšega
zdravja nam poroča svoje veliko
zadovoljstvo.

FATHER MOLLINGER-JEVA ZDRAVILA.

Čitajte zakaj morate naročiti te uspešne uničevalce bolezni
ki vračajo zdravje.

VZROKI SO SLEDEČI:

Ker je bil Father Mollinger do-
ber pobožen duhoven, ki se je za-
nimal za bolno ljudstvo.

Ker on je žrtvoval mnogo let
svojega življenja v bolnišnicah
proučevali zdravila in bolezni v
zdravniških zavodih in radi tega
je bil v najboljšo pomoč revnemu
in slabotnemu ljudstvu, ki ga je
opazoval.

Ker je on skozi 40 let v Pennsylv-
vaniji stregel bolnim in večkrat
do 10.000 oseb, mož, žensk in
otrok v enem dnevu prišlo ali pa
poslalo po njegova zdravila.

Ker so mu ti vsi poslali zahvale.
Ker se ljudstvo v Pittsburghu še
vedno rado spominja tega pobož-
nega duhovna, učitelja in zdrav-
nika. Tam je le malo družin, ki
niso bile brez njegove pomoči.

Father Mollinger je napisal re-
cepte za razne bolezni. On je dajal
vedno ista zdravila za enake vrste
služaje. The Mollinger Medicine
Company lastuje vse te recepte,
ki jih je Father Mollinger lastno-
ročno spisal.

Ta kompanija je postavno pool-
lašena rabiti njegovo sliko in
podpis, in nobena steklenica brez
tega ni prava. Vsaka steklenica
zdravil, ki se jih odposlje, vsebuje
natanko ista zdravila, ki jih je
Father Mollinger predpisal za ča-
sa svojega življenja. Mi jih pošil-
jamo čiste in sveže naravnost iz
svojega laboratorija. Priredimo jih
kadar jih naročite. To zdravilo ne
stoji na kaki polici. Mi hočemo,
da ima vsak odjemalec popoln us-
peh. Mi hočemo vsakega odjemal-
ca pošteno postreči. Mi hočemo,
da ostane naš odjemalec, ne le en-
dan, ampak skozi celo življenje.
Mi hočemo, da spoznate, da se za-
nimamo za vašo bolezen in da vam
hočemo pomagati. Mi bi bili sle-
parji, ako ne bi držali svojih ob-
ljub.

The Mollinger Medicine Compa-
ny vzdržuje odlični, pošteni
možje, ki so dobro znani v Pitts-
burghu. Vam se ni potrebno bati,
ako naročite. Prejeli boste takoj
svoje zdravilo.

Kako naročiti.
Lahko pripravite pismo. Poš-
ljite money order ali gotov denar.
Ako je vam to nerodno, potem po-
šljemo C. O. D. Ako pošljete 12c-
ve, potem bomo zavitek zavaro-
vali. Kadar naročite, označite na-
tanko svoje ime in naslov in **ŠTE-
VILKO ZDRAVILA, KI GA ZE-
LITE. PROSIMO PREGLEJTE
DOBRO TA SEZNAM.**

Inkorporirana dne 24. januara 1901 v državi Minn.
sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

JOHN VARGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzvalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Naročnino na Glasilo Jugoslavanske Katoliške Jednote se sprejema le URADNIM POTOM.

To se pravi:

— Noben član nam ne more poslati pristojbine za Glasilo sam, niti potom našega zastopnika, niti potom odbornika tega ali onega društva J. S. K. J.

Vsak prispevek za Glasilo mora biti poslan potom društvenega odbora oziroma potom glavnega odbora Jugoslavanske Kat. Jednote.

To naj vpoštevajo tudi oni, ki so naročniki Glas Naroda in ki hočejo imeti razen Glasila še ostale številke za \$2.50 na leto.

Vpoštevajo se bode naročila, sprejeta oziroma poslana potom društvenih uradov.

Uredništvo.

Zaobljuba.

— POVEST —

Hrvatski spisatelj Ferdinand Bečić.

(Nadaljevanje).

XV.

Na predbožni večer leta 1831. se je vrtele v stari luki mesta Marsilja vse polno došlih ladij, ki so pobitele, da jih božični prazniki ne dohitijo na morju. Mnogi en delavev je mrgolela semtertja in je prenašala razno blago, a na ključu je stala množica radovednežev in mnogo jih je gledalo proti vzhodu, odkoder se je približevala velika jadrica, ki se je zlatila v zadnjih travnikih zahajajočega solca. To je bila popotna ladja, ki je prišla iz Genove. Na krovu se je stiskalo obilo popotnikov obojega spola, da tem prej zagledajo mile obraze, ki jih čakajo na obali zaželjene domovine. Brod priplava v pristanišče, spusti se na vodo in v možgane si dro prikuje ledena velikana poleg kamenitega ključa, s katerim ga knalu zveže dolg, lesen mostič, po katerem se spusti množica popotnikov, ki se veselo in objemajo svoje mile domačine.

Samo oni, kateri so vedeli, da jih na bregu nikdo ne čaka, se korakali od zadaj počasi ter gledali ganljive prizore na obali. Med temi se pokaže zadnji — Ivan Bardić.

Ni nosil več preko ramena težke sekire, niti bil oblečen v obloko svoje domačije, ampak njegovo vitko in veliko telo je bilo oblečeno v mestno obleko, ki je le poveljevala lepoto njegovega bledega obraza in plemenitost njegove boje.

Marsikatera krasotica, ko je šla z ladje, se je enkrat ozrla za "nemim Adonom", kakor so ga imenovali popotniki na ladji. On ni zapazil tega, ampak gledal je mnoge ladje v luki, bučno vrvenje malih ladij in čolnov, mnogoštevilno množico na ključu, pa veličastno mesto, ki se je razprostiralo pred njim v nepregledni širjavi.

Na ključu se ozira, da vidi, kam pojdijo drugi popotniki. Povsod, kamor se je obrnil, je slišal le tuje glasove njemu nerazumljivega jezika, nikjer ni bilo žive duše, s katero bi mogel pregovoriti v svoji materinski. Dolgo išče, da bi našel koga, ki bi kakorkoli kazal slovansko rojstvo. Povsod je videl le modre delavsko snajee, po francosko šivane suknje, pomorsko obleko mornarjev; obleke domačega kroja ni bilo videti nikjer med silno veliko množico.

Vzdihne, prisloni se ob železni drog premišljuje, kaj bode delal popolnoma sam v velikem tujem mestu. Medtem se počasi izgublja gubeča na ključu, mornariji sp tu di odhajajo v mesto. Iz velikih tovarnih vre množica delavcev, gleda s krvavini žulji zasluženi denar. Steje ga in premišlja, ali bo mogoče kupiti kakšen božični darček za uboge sirote doma.

Ivan, da ne ostane na ključu sam, gre tudi proti mestu. V tem se mu dozdeva, da od neke sliši mili hrvaški glas. Obrne se hitro proti oni strani, odkoder se mu dozdeva, da prihaja glas, in zagleda kopo delavcev, ki gredo proti mestu. Pohiti za njimi in ko jih dočeti, zakliče na ves glas: "Hej, junaci, ali je kdo med vami, ki razume hrvaški?"

Trije od delavcev pogledajo, a eden reče: "Evo nas, mi smo Hrvatje iz Primorja! Kaj želiš od nas, gospod?"

Ko Ivan zasliši po dolgem času prvi sladki glas materinskega jezika, malo da ne poskoči od veselja. Razprostre roki proti njim in vsklikne: "Oh, Bog vas blagoslovijo, mili rojaki, ker med vami ne bom več nem in gluhi med tolikim svetom! No, kaj delate tukaj, dragi bratje, tako daleč od naše sladke domovine?"

"Prišli smo pred leti sem, da si služimo kruha, pa smo ostali tukaj", odvrne eden delavcev.

"A kakšna sreča je vas sem pripeljala?" vpraša drugi.

Ivan se zdrami. Dozdaj se še sam ni vprašal, kaj hoče v Marsilju, kamor ga je prignalo srce.

Vedel je, da njegova draga kraljuje tukaj zraven onega sovražnega tujca, katerega je rešil smrti na svojo škodo; vedel je tudi, da ona je zanj na veke izgubljena; vedel je, da njegov dohod go bode samo žalost, a pri vsem tem je vendar prišel, a zakaj je prišel, tega sam ni vedel.

Nekoliko časa je snoval v svoji duši, ali bi ne mogel Mare kako oteti ter jo odpeljati domov; pozneje pa, da jo ubije, kjer jo najde; koncem pa premisli, da bi morda bilo naj bolj pametno, končati si življenje pred njo ter joj tako obtežiti dušo z njegovo prežgodno sarto; in v ta namen je skrival pri sebi dolg nož.

Ker so rojaki še vedno pričakovali njegov odgovor, se nasmehne, zgane z rameni in reče: "Prišel sem tako — da vidim, kako ljudje tukaj žive!"

Delavcem se je zdelo to čudno ter se spogledajo. Sami niso vedeli, kaj bi mislili o mlademu, globladem doščenu ter so se že bali, da je mogoče kak begunec. Ki je zbežal radi kakšnega hudodelstva.

Nato vpraša Ivan: "Ali znate vi, junaki, francoski govoriti?"

"Kako bi ne znali, ko smo že nekoliko let tukaj!" odvrne najstarejši.

"Ali se je težko naučiti?"

"Težko je samo umreti, a drugo je vse lahko — vse, samo ako človek hoče!"

Ivan malo pomisli, pa zopet vpraša: "A kje stanujete?"

"Glej, tam-le v predmestju Catalans!" odvrne najstarejši.

"Ali bi mogel dobiti jaz kje tam blizu stanovanje?"

"Ali imaš potni list?"

"Kako bi ga ne imel — kako bi šel brez oči v svet!" odvrne Ivan razžaljen s tem vprašanjem.

Vzame iz žepa zavitek papirja, ga razmoti in poda potni list najstarejšemu. Ta ga počasi prebere in na obrazu se mu je bralo, da je zadovoljen. Potepe Ivana po ramenu in reče: "Eh, si nam dobro došel, vse je prav, le pojdi z nami! Dokler si ne dobiš boljšega stanovanja, lahko prenočiš pri nas in vsem bo po volji, da pomagamo milemu rojaku. — Jaz sem Jurij Mandić iz Bakra, ta je Franjo Kostić iz Sedanja, a oni velikan je Matej Modrić od Svetega Jurja."

"Od Svetega Jurja!" se razveseli Ivan in pogleda mladega, gostostnega mladčnika. "Smo torej rojaki ene polkovnice! O, živio, brat moj mili!"

V velikem veselju objame Modrića in gre z njim pod pazduho za drugo dvojico proti predmestju Catalans.

"Poznaš-li ti trgovca Dubois?" vpraša Ivan med potjo svojega rojaka.

"Kako bi ga ne poznal! Saj je eden najbogatejših marsiljskih trgovcev. Trguje s celim svetom in ima v ulici Canebiere palačo in še več drugih hiš v mestu. A odkod ga ti poznaš?"

"E — e — tako slučajno, no o tem pozneje! Zdaj povej mi, kdaj bi mogel z njim govoriti?"

Modrić postopi, čudno pogleda Ivana in reče: "Ako si prišel radi njega, si prišel pragač, ker se mi zdi, da se še ni vrnil s svojega potovanja."

Te besede so potle Ivana. On je mislil zagotovo, da je Dubois že doma. Zanišlil se je nekoliko ter hotel že razkriti svojo tajnost Modriću.

A Modrić spregovori: "Ako hočeš, poprašamo jutri pri njegovem oskrbniku Frimontu, ali se je gospodar že vrnil ali kdaj se vrne."

"Eh, pa dobro — tako bo najbolje!" odvrne Ivan in gre z ostalimi v dvoršče neke velike hiše, kjer je bil zadaj v posebni zgradbi priprost čist stan njegovih rojakov.

"Eh, ker smo se tako lepo našli ravno na predbožni večer", reče Ivan, ko je stopil v sobo, "hočemo po naši stari navadi popiti kak kozarec dobrega vina. Na, Mate, tu imaš tolar, pa prinesi kak, da prigriznemo in še mero dobrega vina!"

Modrić odide in hitro prinese v velikem košu, iz katerega vzame nekaj podolgovatih hlebov, suhih klobas in rib ter par steklenice vina.

Sedejo okoli mize in pričnejo jesti in piti ter si nazdravljati razne zdravice; spominjajo se z govorom in petjem datine mile domovine do pozne noči.

XVI.

Okoli poldne drugega dne konča Modrić malo poprej svoje delo v luki ter gre z Ivanom v ulico Canebiere. Ivan se ne more dosti nagledati veličastnih hiš te

najlepše ulice celega mesta. Že od daleč zapazi na neki posebno lepi palači veliko črno tablo, na kateri je bilo belo z velikimi črkami napisano ime: "Alphonse Dubois."

"Vidiš njegovo hišo!" reče ter pohiti proti njej. Ogleduje jo dolgo, trepetajoč nekega čudnega strahu. Visoka okna v gotičnem slogu so odsevala v solčnih travnikih, a v sredini prvega nadstropja se je ponosno širil prekras, iz rumenega mramorja izklesan hodnik.

"Oh, Marica, Marica!" je vzdihnil Ivan bolno. "Ali se že šopirš, ali se kmalu boš šopirila v tej krasni palači, kakor pav, a pri tebi bo oni prokletnik užival srečo in rajsko slast, ki sem jo jaz mislil uživati, da ga niso vrgli v ulico morja med naju, in ko bo objemala njega, se ne zmisliš name, ki bi dal življenje zate, in če se me kdaj spomniš, se bodeš le smejala srečnim mojim bolečinam! Oh, Marica, Marica, kaj si naredila iz mene reveža!"

Velika bolečina mu pretrese srce, a v očesu mu zaigrajo solze. V tem ga dohiti Matej Modrić in ga vpraša ves začuden: "Rojak, kaj ti je za Boga?"

"Nič, nič", odgovori Ivan, "pozneje ti povem. Pojdi, da vprašava, je-li že doma, ali kdaj pride."

Modrić priklina z glavo ter gre v pisarnico in Ivan za njim.

Oskrbnik Frimont stoji jima z vlnudnim posmehom naproti in vpraša, kaj bi rada, in ko Modrić povpraša, ali se je Dubois že vrnil, mu odgovori, da je prišlo ravno kar pismo, v katerem mu gospodar naznanja, da se je oženil z neko Hrvatico ter da hoče preživeti celo zimo in nekaj spomladi v Italiji, največ zato, da se nauči žena v tem času vsaj toliko francoskemu jeziku, da jo bode mogel predstaviti svojim znanecem v Marsilju.

Ko je Ivan izvedel od Modrića, kar je povedal oskrbnik, vzdihne žalostno in reče s prisljenim posmehom: "Eh, pa počakam, dokler se ne vrne!"

Pokloni se Frimontu in reče: "Hvala, gospod, ne zamerite! Z Bogom!"

Zunaj ga prime Modrić pod roko, se nasmehne in pregovori: "Sliši, rojak, nikar ne zameri, ali meni se zdi, da ti je Dubois prevzel najljubše blago na svetu!"

"Pravo si zadel!", odvrne Ivan z žalostnim nasmehom, pa nadaljuje resno: "Sliši, Mate, kakor hitro sem te zagledal, sem čutil v sebi prijateljsko ljubezen do tebe in sree se mi potolaži, ako ti povem svojo nesrečo, ki me je uničila za vedno ter me odgnala v daljni svet. Le objubiti mi moraš, da tega nikomur ne poveš, vsaj dokler sem jaz tu!"

"Dam ti pošteno besedo!" odvrne resno Modrić.

Ivan vzdihne ter prijete pripovedovati novemu prijatelju do konca svo srečo in nesrečo svoje ljubezni.

Ko neha, ga Modrić pogleda začuden in reče: "Zadosti si pretpret, prijatelj, v svoji mladosti! Povej mi resnično, po kaj si prišel le sem, ko veš, da se reč ne more več spremeniti?"

Ivan povese glavo in reče: "Prišel sem, da jo še enkrat vidim, — in potem — umrjem!"

"Pojdi, ne govori kaj takega!" poprime Modrić ostro. "Dandanes bi bila največja neumnost, da si pameten človek radi ene deklacije konča življenje, posebno se radi tako, kateri je več do svila nego do prave ljubezni!"

Ivan se žalostno nasmehne ter pravi: "Pray govoriš, Mate, ali vendar brez nje ne morem živeti! Zdaj pa pelji me kam, da si kupim francosko slovnicu in besednjake. Ker se ona ne francoski, hočem se tudi jaz, da jej pokažem, predno umrjem, da nisem bedak!"

"Glej, tam je prva knjižarna v mestu!" reče Modrić in pokaže veliko hišo.

Vstopita oba in kmalu se Ivan pomono vrne z nemško-francosko slovnicu in z dvema debelima besednjakoma pod pazduho.

Popoldan se preseli v neko drugo hišo blizu svojih rojakov ter jame neumorno učiti se francoskemu jeziku. Zvečer je prihajal Modrić k njemu ter ga je učil izgovarjati francoske besede. Po cele dneve je sedel Ivan doma pri slovnicu in besednjakih, zapisoval si besede, izgovarjal jih na glas in v mesci dni je znal že navadne vsakdanje pogovore.

Od tedaj ni bil na ulici, na javnih sprejemalnicah in v kavnarh nikdo varen pred njim, da bi ga ne vstavil in prišel razgovarjati se z njim, a v tem ga je močno

podpirala in osrčevala znana francoska vlnudnost. Tako si pridobi v kratkem mnogo znanecv, ki so se zanj zanimali vedno bolj in bolj in katerim je jako ugajalo, ker je vedno kazal neko lepo čednost, da ni govoril o stvarih, ki mu niso bile znane, ampak je le pozornost poslušal, da bi se naučil čemu novemu. V kavnarh je prebiral vsakovrstne časopise, ali pobožno poslušal, kaj drugi govorijo, in kadar ni česa razumel, poprosil je takoj, da mu raztolmači. Tako je lepo napredoval ne le v znanju francoskega jezika, marveč v tedanjem vsestranskem modernem izobraženju. Spoznanje svojega neznanja ga je siere bolelo, ali ni ga potrla, marveč toliko bolj ga je vspodbujalo, da si znanje vedno bolj pomnoži in razširi. Tudi pri tem mu je pomagala francoska vlnudnost. Pričelo se je zbirati okoli njega veliko društvo maljših in starejših znanstveno izobraženih ljudi, ki so se trudili, da kaj pripomorejo k izobraženju mladega, znatiželjnega tujca.

Z lepim vedenjem se je prikupil Ivan tako, da so ga vabili k sebi na dom, mu kazali in razlagali vse imenitosti velikega mesta, posojali mu knjige za branje ter se veselili njegovemu napredku.

Kadar je on začel pripovedovati priprosto in z nedostatno francosčino o svoji domovini in o navadah svojega granikarskega naroda, poslušali so ga z veliko pozornostjo ter se zanimali za vsako stvar, kakor da jim govori od kakšnega učnega društva o kakem posebno važnem predmetu.

V takih slučajih je bilo okoli njega vse tiho kakor v grobu in največjim jezikovnim pogreskom se ni nihče posmehoval, pač pa so mu pogreške popravljali ljubkino in prijaznim načinom.

(Dolje prihodnjé.)

Kje se nahaja MATH. RAVH? Pred par leti je bival na Carson Lake, Minn., kjer je imel fantu na stanu, zdaj pa ne vem, kje biva; slišal sem, da neke v Michiganu. Poročati mu imam nekaj važnega. Prosim ga, da se mi oglasi, ali pa ako kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani. — Frank Bambić, 1107½ N. Hickory St., Joliet, Ill. (26-28-2)

ALI SE UČITE ANGLEŠČINO? Ali vam ni znano, ako ne znate angleško govoriti, da ste vedni tujec v tej deželi? Nam je znano, da človek, ki govori deželni jezik, si lažje pomaga do boljše službe. Pišite za pojasnila na: Slovensko Korespondenčno Šolo, 6204 St. Clair Ave., Cleveland, O.

OGLAS. Kdor želi res dobro harmoniko, naj jo naroči pri nas. Primerne cene. Mi tudi popravljamo harmonike po nizki ceni.

RAĐOVICH & BALDASTI, 323 E. 54th St. New York, N. Y. (4x)

Kje se nahajata moja dva brata IGNACIJ in JANEZ URBANČIČ, podomače Kocmanova? Doma sta iz Drašča, fara Šnihel pri Žužemberku. Za nju naslov bi rad izvedel, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani, ali naj se pa sama javita svojemu bratu: Alois Sadar, Box 10, Langloeth, Pa. (23-26-2)

Rad bi izvedel za naslov JANEZA MOHORČIČ in JOSIPA PERIČ. Prvi je doma iz Ubelškega na Notranjskem, drugi pa iz Cerovega na Primorskem. Če kdo ve za katerega izmed teh dveh, naj mi naznani, ali naj se pa sama javita. — Joe Sluga, Box 133, Norwich, Pa. (24-27-2)

Dr. KOLER, 638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu. Vsi imajo liščno prakso v zdravstvu tujih in domačih bolnikov. Zdravila in zdravila so v hiši in v sobi.

Odstranite svoj revmatizem in rabite le vspešno zdravilo za to bolezen.

REMO Protiprotinsko žlično zdravilo

Ena steklenica stane en dolar, tri steklenice \$2.80, šest steklenic, vspešno in popolno ozdravljenje celo pri zanemarnjenih slučajih, celo zdravljenje stane \$5.00 s poštnino vred.

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND

2812 EAST 79th ST., CLEVELAND, OHIO.

"Vi lahko pišete meni z ozirom na katerokoli bolezen in prešli boste najboljšje pojasnilo in ostalo bo popolnoma tajno."

NAROČILO. Tem potom naročam steklenic REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILLO in priložim \$.... in centov.

Ime Naslov

John Zupan.

Rad bi izvedel za naslov MATIJE SESEK, doma iz Mengša na Gorenjskem. V soboto dne 10. februarja je dobil plačo v tovarni Columbia Hardware Co., pa je pozabil plačati za hrano in kar sem mu posodila ter neznanu kam odšel. Kdor mi pošlje zanesljiv naslov tega tička, mu dam \$5.00 nagrade. — Mrs. Mary Jurković, 5327 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

